

enkle sted af alle sektorer at gøre det, fordi man jo der har et sted at sende regningen hen. Der er man ikke i konkurrence med Kina eller Indien eller alle mulige andre lande; der er man jo internt på det europæiske marked.

Så Danmark arbejder alt, hvad vi overhovedet kan, for at fastholde auktionering, fastholde 100 pct.s auktionering, og – hvis ikke det kan lade sig gøre – maksimal auktionering. Men det er altså for tidligt i det her ekstremt komplicerede forhandlingsspil sådan at sige, at det der vil vi ikke være med til. En ting er, at det er for tidligt, noget andet er, at jeg heller ikke tror, at det ville være klogt at melde særligt stærkt ud.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. Kim Mortensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:24

Kim Mortensen (S):

Derfor kan det jo være meget rart for os, der befinder os her i det danske Folketing, sådan at få afdækket, hvad regeringens holdninger til det er. Og i Socialdemokratiet er vi nu engang en lille smule interesseret i, hvor den her lander hene, fordi vi er bekymrede for, om det her kommer til at give nogle meget uensartede spilleregler for energisektoren og dermed for elsektoren i Europa. Det er derfor, jeg spørger meget direkte ind til, hvad regeringens holdning er til det her.

Vi har jo foreslået, og det er så det næste konkrete spørgsmål, at man jo kan hjælpe Polen og andre østeuropæiske lande på andre måder. De har en næsten hundrede procents kulforsyning, altså energiforsyning via kul, i Polen. Og det, der er Polens argument, er, at det så er for dyrt for dem at bidrage med en større udvikling af vedvarende energi.

I Kommissionens forslag lægges der jo op til, at man bruger 20 pct. af midlerne ved bortauktionering til netop at fremme klimaformål. Og det, man kunne hjælpe Polen og de andre østeuropæiske lande med, var jo at bruge nogle af de penge, der kom ind ved bortauktionering, til at fremskynde en udvikling af vedvarende energi i de østeuropæiske lande.

Kl. 13:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:25

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

For det første deler jeg jo fuldstændig hr. Kim Mortensens bekymring. For det andet deler vi også fuldstændig ønsket om, at vi skal have

nogle ens spilleregler. Det er uden for al diskussion det, Danmark går efter. Det er i øvrigt også derfor, vi synes, at det oprindelige forslag fra Kommissionen var så fornuftigt, for der skaber man ét europæisk kvotemarked i stedet for det, man har i dag. Det er langt, langt mere gennemtænkt, det er langt bedre for hele kvotesystemet, og Danmark støtter det fuldt ud.

Så til spørgsmålet, om man kan hjælpe Polen på andre måder, og der må man sige, at det, der lægges op til, hvis der bliver tale om 20 pct.s bortauktionering – som EU så ikke får lov at disponere over, men som er det, Danmark kan gå med til: at landene frivilligt ligesom sætter de penge af – jo ikke er 20 pct.s bortauktioneringspenge, som nogen tager fra Polen; dem kan Polen jo få tilbage igen, hvis det, der tegner til at blive kompromiset, nemlig en frivillig, national øremærkning, bliver til noget. Så får Polen jo pengene tilbage igen, og så kunne Polen jo passende bruge dem til at omstille sin energisektor for, for jeg tror ikke, at der er nogen – vel knap nok polakker – der vil hævde, at der ikke er noget, der kan gøres betydelig mere energieffektivt. Det er der hos os alle sammen, men det er der i høj grad også i den polske energisektor.

Kl. 13:27

Formanden:

Ja tak. Og tak til hr. Kim Mortensen.

Så er det hr. Jeppe Kofod, og det er stadig spørgsmål til klima- og energiministeren. Værsgo.

Kl. 13:27

Spm. nr. US 6**Jeppe Kofod (S):**

Ja tak. Jeg vil også vende mig til det, der skete på Det Europæiske Råds møde for en uges tid siden, og først vil jeg spørge ministeren, om det ikke sætter Danmarks troværdighed lidt i et dårligt lys, når den her rapport fra EU's Miljøagentur viser, at Danmark er et af de få lande i EU, som rent faktisk ikke står til at leve op til Kyoto-protokollens forpligtelser i forhold til reduktion af CO₂-udslip. Jeg ved godt, ministeren har sagt, at det er forkerte tal osv., men vil ministeren så ikke her give mig ret i, at det faktisk er et dårligt signal, der kommer i den rapport, til omverdenen: at Danmark, det land, der skulle være foregangsland, i virkeligheden er et af de mest bagstræberiske lande i EU på det spørgsmål her?

Men til topmødet. Hvad er ministerens vurdering af, at det hele jo nu i sidste ende skal ved-